

ת"פ 27982/03/19 - מדינת ישראל נגד עלאא בדר

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 27982-03-19 מדינת ישראל נ' בדר(עציר)

בפני כבוד השופט רפי כרמל

המאשימה מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

נגד

עלאא בדר

הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד עאטף פרחאט

הכרעת דין

1. כתב האישום מייחס לנאשם עבירה של חבלה בכוונה מחמירה, לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**") ועבירה של החזקת סכין, לפי סעיף 186 לחוק. מדובר באירוע שהתרחש ביום 27.2.19 בשעות הערב במתחם "ביג" בבית שמש. הנאשם שהה במתחם עם ר', אישה הנשואה למתלונן. המתלונן הגיע למקום עם ראמי ומוחמד סוס, זאת בעקבות חשדו על טיב היחסים בין אשתו לבין המתלונן. משהגיע המתלונן הוא הבחין בנאשם, כשהוא יושב ברכבו עם אשתו (של המתלונן). החבורה תקפה את המתלונן כשהוא ברכב, משכו אותו מחוץ לרכב, הנאשם נחבל בראשו כתוצאה מכך ונמלט. לאחר דקות ספורות, כך נטען בכתב האישום, הנאשם חזר כשהוא מחזיק סכין, התקרב אל המתלונן אשר נשאר במקום לשוחח עם אשתו, וכאשר הגיע אל המתלונן איים עליו כי ידקור אותו. ואכן, כך נטען, הנאשם דקר את המתלונן בפלג גופו העליון. למתלונן נגרם באזור הגב פצע חודר שגרם, בין היתר, לתמט בריאה, והוא אושפז לקבלת טיפול למספר ימים.

2. הנאשם אישר כי אכן שהה ברכב עם אשת המתלונן, מספר גברים הגיעו למקום ותקפו אותו. הוא הכחיש כי נגע באשת הנאשם בצורה לא הולמת והכחיש כי פגע במתלונן. לגרסתו, הוא נמלט עם הרכב ולא שב לפגוע במתלונן.

3. יצוין כי המתלונן פונה באמבולנס לבית חולים, מאחר שחששו כי סבל מאירוע לב, ורק בבית החולים התברר כי נפגע מדקירה בגבו.

4. מטעם המאשימה העידו המתלון - אשתיד מונזר, חברו, רמי סוס, עדי ראיה, שוטרים, אנשי צוות האמבולנס והרופא ד"ר ג' אביאל. כמו כן הוגשו מוצגים שונים ותבוא התייחסות למוצגים הרלבנטיים מביניהם.

מטעם הנאשם - העיד הנאשם לבדו.

5. המתלון, אשתיד מונזר, כבן 39, העיד כי היה נשוי לאשתו ראניה 13 שנים והשניים התגרשו לאחר האירוע. לדבריו, לראניה היה יום הולדת ביום 26.2.19 והיא סיכמה עם הנאשם כי השניים יחגגו את יום הולדתה למחרת. המתלון לא הסתיר בעדותו כי ידע זאת ומאחר שהתקין מכשיר להאזנה במכוניתה של אשתו, נוכח חשדות שהיו לו, שכן מספר פעמים בעבר אמרה לו כי היא נמצאת בעבודתה אך לא כך היה, והוא כבר ידע שמדובר בנאשם (שכן ראה אותם בעבר יחדיו). המתלון וראניה הכירו כאשר עבדו יחדיו). כאשר ראניה אמרה לו ביום האירוע כי היא נוסעת לעבודתה למשמרת לילה, הוא עקב אחריה במכוניתו, ובדרך הצטרפו אליו שני חברים, האחים ראמי ומוחמד סוס (השלושה נסעו ברכב של האחים). לדבריו, הוא יכול היה לדעת לאן אשתו נוסעת כי התקין מכשיר מעקב במכוניתה (וניתן היה לעקוב אחריה באמצעות מכשיר הסלולארי שלו). הוא ראה אותה עוצרת במתחם "ביג" ועוברת למכונית הנאשם, שנסעה וחנתה בסמוך לסופרמרקט במתחם.

6. המתלון הוסיף כי ראה את אשתו ואת הנאשם במצב "לא טוב". השניים ישבו במושבים הקדמיים ברכב והתנשקו. הוא ניגש לרכבם, פתח את הדלת האחורית, מתוך כוונה לצלמם, כפי שעורך דינו יעץ לו. השניים הופתעו, הנאשם יצא מהמכונית "חשבתי שהוא רוצה לברוח. יצאתי אחריו ושם התחיל בלאגן. התחיל לתקוף וגם אני תקפתי...". בשלב זה, כך העיד, האחים סוס עדיין היו ברכבם. הנאשם ביקש להימלט לכיוון הסופר, לאחר "כמה מכות בידיים", המתלון העיד כי אחז במעילו של הנאשם שנקרע, הוא (המתלון) פנה לראניה מאחר שהחלה להשתולל ולקלל את חבריו של המתלון, המתלון החזיק בה 3-4 דקות עד שהגיעה המשטרה ואז התחילו לו כאבים בגב, בכתף ובצד שמאל, הוא אמר לשוטר שלנאשם יש סכין. העבירו אותו (את המתלון) למשטרת בית שמש, שם התגברו הכאבים והוא הועבר באמבולנס לבית החולים "הדסה". עוד הוסיף, כי לפני הגעת השוטר, הנאשם החזיק בסכין ואיים עליו שאם יתקרב אליו הוא יחתוך אותו לחתיכות. דבר זה היה בשלב שלאחר תגרת האגרופים ולאחר שנקרע המעיל, ולדבריו: "ראיתי את הסכין, סכין באורך של 15 ס"מ, בערך, לא כולל הידית, מחזיק קדימה ביד ימין ואומר אם תתקדם אחתוך אותך ואז לא התקרבותי אליו...". בבית החולים אובחנה דקירה בגבו (ציור הסכין - ת/1). לדברי הנאשם, אינו יודע לומר מה היו מעשיהם של האחים סוס, שכן היה מרוכז בעצמו (העימות במשטרה בין המתלון לבין הנאשם - ת/2). המתלון הכחיש כי תקף את הנאשם ואת ראניה כשהשניים היו בתוך המכונית, אך אישר כי הכה את הנאשם וגרם לו לפגיעות. "בתוך האוטו לא נגענו בו. מחוץ לאוטו רק אני הרבצתי לו עם אגרופים. הייתי מאוד כעוס רק אני. האחרים לא.

הפציעות בראש שלו - הייתה לי טבעת ביד". כשהוצגו למתלונן תמונות הנאשם בהן נראות שריטות בצוואר, מעל הגבה ובראש, וחולצתו מגואלת בדם, אמר המתלונן כי הדבר נגרם מהטבעת והאגרופים שכן היה עצבני. המתלונן ציין כי כאשר הנאשם ברח מהמכונית לא ראה בידו סכין, וכשחזר, לאחר מספר דקות, הייתה הסכין בידו.

7. העד ראמי סוס, כבן 32, אמר בפתח עדותו כי לא שמע דבר ולא ראה דבר. יש לו בעיות משל עצמו ושלא ישאלו אותו שאלות, הוא אינו זוכר שנחקר במשטרה. הוא חולה נפש. כאשר נשאל על האירוע אמר שאינו זוכר. בשלב מסוים אישר חתימתו על הודעתו במשטרה, ת/3, ואמר שיתכן שחתם על הודעה נוספת, ת/4. לדבריו הוא אינו מכיר את הנאשם. הוסיף בחקירתו הנגדית כי לא ראה מי דקר. לאורך עדותו השתדל לא לענות ולבסוף אישר, בנוגע עם דבריו במשטרה שם אמר כי ראה את הנאשם דוקר את המתלונן, כי חשב שההיגיון אומר כך מאחר שלא הוא (העד) ולא אחיו דקרו את המתלונן, והמתלונן לא דקר את עצמו.

8. העד ראובן מאיר ערך קניות בסופר, ראה בני זוג רבים בחוץ, יצא להרגיעם, ביקש שתזמן משטרה והפריד בין בני הזוג והבעל, שהיה עצבני, נרגע.

9. העד ג'יימס דרייפוס (בן 46, רופא במקצועו), ערך קניות עם משפחתו. הוא יצא מאחת החנויות למכוניתו, שמע רעש, צעקות, ראה שני אנשים שהיכו האחד את השני באגרופים ואדם נוסף שניסה לתפוס אחד מהשניים. אחד מהם היה קירח (הערה: הנאשם קירח). הוא התרחק ואז ראה 4-6 אנשים שכיסו את פניהם עם חולצות, הוא מאוד פחד. "ואז ראיתי שבן אדם הקירח שם יד אחורה ואז מאוד פחדתי שאולי זה אקדח ולא רציתי להינזק מזה. הקירח עשה תנועה עם היד אחורה מאחורי הגב והחברה שהגיעו מהחניה נתנו מכות למכונית... בין האגרופים לתנועת היד אחורה מאחורי הגב חלפו דקות ספורות, שתי דקות... היה אחד עיקרי שתקף את הקירח ועוד אחד שתפס את הקירח שלא יזוז אבל הקירח הצליח להשתחרר...".

10. יחיאל אדלר, כבן 32, היה בחנות ינות ביתן, שמע קטטה, יצא, ראה אנשים מכים וכאלה שניסו להפריד. שני אנשים שהיו ברכב נמלטו, הצביע על הנאשם ואמר שאם אינו טועה, הוא האדם שהותקף על ידי 5-6 אנשים והשניים שברחו הם מתוך 5-6 אנשים אלה, והייתה בחורה בצד, בהמשך הבין שמדובר בסכסוך בין הבעל לאותה אישה שהייתה, כפי שאמרו, אשתו, והוא לקח אותה לצד, והוסיף: "הייתה הפוגה, לנאשם הייתה סכין בכיס, ראיתי שהוא מחזיק סכין בכיס האחורי, סכין צהובה, לא זוכר, ראיתי את הסכין, אמרו לו שסתבך והוא לא עשה כלום. הוא התקרב לבעל בהליכה איטית, הוא לא רץ למישהו, לא ניסה לפגוע במישהו, ניסיתי לדבר איתו, היה מאוד נסער עם דם בראש....

הנאשם היה בהתחלה עם מעיל או משהו ואחרי כמה שניות עם חולצה לבנה. את הסכין החזיק ביד, הסכין בכיס האחורי". לעד הוצג סרטון מהאירוע ולדבריו החלק מהאירוע עם הסכין לא נראה בסרטון. בחקירה הנגדית אמר שוב כי הנאשם התקרב אל הבעל בהליכה, לא יצר עמו מגע ולא תקף אותו. הנאשם התקרב לכניסה של הסופר והבעל התקרב לכיוונו אך הוא לא ראה מגע. הוא ראה את הידית הצהובה והלהב היה כלפי מעלה.

11. השוטר פאדי ג'אבר ניהל את תיק החקירה. השוטר ג'אבר חקר את הנאשם ואת המתלונן. הנאשם לא הודה כי דקר את המתלונן, והמתלונן במהלך החקירה שינה גרסה ואמר שהותקף בטרם תקף, וטען כי נכנס לרכב על מנת להפתיע את הנאשם ואת ראניה ואז הנאשם הסתובב ותקף אותו כאשר לפני כן סיפר שכאשר ראה את השניים במכונית ובצורה חושנית הוא ראה שחור בעיניים והתנפל על הנאשם (מזכרים של החקירות - ת/10, מזכר לשרשור - סרטון - ת/11).

12. העדה בת שבע אליאס, בת 56, יצאה מקניות, ראתה מכונית ובה 3-4 גברים ובחורה שצעקה שיעזבו אותה, התרחקה להתקשר למשטרה (שיחתה - ת/12).

13. השוטר בצלאל בן לוי ערך את דו"ח הפעולה ועיכוב (ת/13-ת/15), אמר כי מונזר סיפר לו שהותקף עם סכין, דקירה שהתגלתה בבית החולים וגם מונזר המתלונן לא אמר כי ראה את הנאשם עם סכין. השוטר אמיר פלד ערך מזכרים בהסתמך על דברים שנמסרו מהשוטר ג'אבר (ת/16-ת/17). השוטר אליאור דהן הגיע כשוטר סיור ראשון מקום (דו"ח פעולה - ת/18). השוטרת תמר שלם ערכה דו"ח ומזכר (ת/9, ת/10) ודוחות נהגי האמבולנס אלי אפריאט (שלא לקח חלק אלא נכתב דו"ח בשמו), הדו"ח נערך על ידי הנהג יהודה טוקר (ת/21). הרופא, ד"ר גד אביאל, העיד כי בבדיקה בבית החולים התגלתה דקירה והוסיף שיתכן שהאדרנלין יכול למסך את הכאב (סיכום מחלה - ת/25, ת/26).

14. הנאשם: לדבריו, נפגש עם ראניה במתחם "ביג". לפתע הגיעו 4 אנשים, פתחו את דלתות הרכב ותקפו את שניהם. עלה בידו לצאת ולהימלט בסמוך לשומר ששמר בפתח הסופר. הוא תיאר את אופן התקיפה ברכב ועמד על כך שהתקיפה עמדה על רבע שעה. את ראניה גררו מהרכב. לדבריו, הוא נשאר לעמוד על יד השומר עד שהגיעה משטרה בחלוף כעשר דקות, מאחר שהבין שזו ההגנה שלו. הנאשם טען בעדותו כי המגע היחיד עם התוקפים היה ברכב. טען כי המתלונן לא הוריד לו את המעיל. הנאשם טען כי לא דקר את מונזר. לא הייתה לו סכין או כלי דומה, ולדבריו, יתכן שאחד מחבריו של המתלונן פגע במתלונן כאשר הארבעה תקפו אותו (את הנאשם) במכונית וניסו לדקור אותו ובטעות דקרו את המתלונן. הנאשם לא הכחיש כי היה בקשר רומנטי עם ראניה. בחקירתו במשטרה (ת/9ג) לא אמר הנאשם

כי עמד על יד השומר, וכאשר עומת עם כך בעדותו בבית המשפט טען כי כנראה השוטר לא רשם זאת (אם כי אמר שברח לכניסה לסופר אך לא הזכיר שם שומר). הנאשם אישר שהייתה לו חולצה לבנה.

15. דיון ומסקנות

עובדתית, הנאשם היה במכונית ביום ובמקום המתוארים ביחד עם ראניה, אשתו של מונזר המתלונן. בין השניים, ראניה והמתלונן, היה קשר רומנטי. אין מחלוקת כי המתלונן הגיע למקום עם עוד מספר אנשים וכאשר ראו את הנאשם וראניה במכונית תקפו אותם. עלה בידו של הנאשם, אשר נחבל במהלך תקיפה זו להימלט מהמכונית. לגרסתו, בכך בא לידי סיום המגע הפיזי עם התוקפים והוא נמלט לכניסה לסופר ועמד בסמוך לשומר. עובדתית - אין מחלוקת כי המתלונן נדקר בגבו במהלך האירוע. לגרסת הנאשם, כנראה בטעות מדקירה שכוונה אליו כאשר הותקף במכונית.

העד ג'יימס דרייפוס ראה תקיפה של שני אנשים את הנאשם מחוץ למכונית. העד יחיאל אדלר ראה סכין בכיסו של הנאשם והנאשם מחזיק בה, סכין עם ידית צהובה, העד ראה את הסכין ואנשים הזהירו את הנאשם לבל יסתבך. העד ראה את הנאשם מתקרב למתלונן אך העד לא ראה שנוצר מגע בין השניים. אלו הראיות הנוגעות לעניין, וכן, יש לזכור שהנאשם לא אמר בחקירתו במשטרה כי רץ לעמוד בסמוך לשומר בסופר אלא רץ לסופר (ולגרסתו השוטר לא רשם את דבריו בעניין השומר). ראיות אלה אינן כוללות עדות ישירה לכך שהנאשם דקר את המתלונן (פרט לעדות ראמי סוס בחקירתו במשטרה). התמונה העולה היא של תקיפה במכונית את הנאשם וראניה על ידי המתלונן ומספר אנשים. הנאשם נמלט, אך בניגוד לטענתו הוא נצפה אוחז בסכין שהייתה בכיס האחורי של מכנסיו ולא רק בסמוך לכניסה לסופר אלא מתהלך במגרש. אמנם הנאשם עמד על כך שהליך תקיפתו במכונית ארך כרבע שעה ולא בא לכך תיאור תומך מפי אחד העדים האחרים, אך ניתן לומר כי האירוע היה לגביו כה טראומטי עד כי נדמה היה לו כבלתי נגמר. אדלר תיאר את הנאשם כשהוא מתהלך סהרורי ואינו עומד בסמוך לשומר (עמ' 70 ו-72 לפרוט'). לכך יש לצרף את דברי העד ראמי סוס, בחקירתו במשטרה (ת/3 + ת/4), שם אמר כי ראה את הנאשם דוקר את המתלונן. בנסיבות העניין, לאור דבריו בבית המשפט כפי שפורט לעיל, לרבות חוסר רצונו לקחת חלק בהליך על מנת שלא להסתבך, יש להעדיף את דבריו בחקירתו במשטרה, בהתאם להוראת סעיף 10א לפקודת הראיות, אשר תנאיו התמלאו.

הסנגור בסיכומיו, בין היתר, התייחס לעדות העד אדלר שהעיד על כך שהנאשם הותקף על ידי כמה אנשים שצרו עליו והנאשם עצמו היה פאסיבי, כפי שהעיד גם העד דרייפוס, למתלונן שעומת עם כך, לא היו תשובות, המתלונן אף אישר שהנאשם נמלט מהרכב ללא סכין וכאשר היה בכניסה לסופר לא היה בין השניים מגע, ויתכן שהמתלונן נפגע עת ניסה להרגיע את ראניה, זאת כנסיבה אפשרית, מה עוד שלא נמצאה סכין בזירה אף שחיפשו אחריה. עוד נטען כי אין לקבל

את גרסת ראמי סוס במשטרה, שכן למעשה לא חזר בו מגרסתו, ויתכן, כאמור, שהמתלון נפגע במכונית (הנאשם דבק בגרסתו גם בחקירותיו במשטרה: העימות המתועד, ת-1, וחקירותיו, ת-9).

16. ראמי סוס מסר דברים מפורשים עת נחקר במשטרה לפיהם ראה את הנאשם דוקר את המתלון: "אחר כך הבחור הקירח החבר של האישה יצא מהרכב והתחילו מכות.... אחרי זה הקירח החבר של האישה נעלם הלך והביא סכין, מהמזדה הלבנה הרכב שלו ראיתי שהולך סכין ואקשן חשבתי שיחשבו שיש פיגוע אמרתי לאחי תזמין משטרה ואל תבוא, בזמן הזה אני רואה את הבחור הקירח דוקר את הבעל של האיש ואני לא מצליח להתקרב, הבחור עם סכין, ...הבחור התחיל לדקור את ניזאר... כל פעם שהתקרבתי לראות הוא בא עם הסכין כל רגע חשבתי שלא יחשבו שיש פיגוע ". בהמשך תיאר את הסכין עם ידית בצבע לבן והוסיף: "לפני שבאה המשטרה הוא דקר את ניזאר בגב שלו כמה פעמים ניזאר בורח הוא משתולל עם הסכין" (ת-3 עמ' 2-3). נוכח קבילות אמירותיו, כמפורט לעיל, קיימת ראייה לכך שהנאשם אכן דקר את המתלון, ראייה הנתמכת בעדותו של אדלר אשר ראה סכין ביד הנאשם, והעדויות לפיהן הנאשם התהלך נסער ולא דווקא עמד בסמוך לשומר ולכניסה לסופר. המבחן התלת שלבי לעניין ראיות נסיבתיות קובע כי יש לבחון האם הראיות הנסיבתיות נמצאו מהימנות והאם ניתן להשתית עליהן ממצאים עובדתיים, האם התמונה הכוללת העולה מהראיות הנסיבתיות די בהן להרשיע, והאם הנאשם הציע הסבר סביר חלופי לצבר הראיות הנסיבתיות. בענייננו, גם אם אקבל את טענת הסנגור לפיה ראמי סוס הבהיר שאמר דברים אלה כמסקנה לוגית (שכן לא הוא ולא אחיו דקרו את המתלון והמתלון לא דקר את עצמו ועל כן נותר הנאשם), הראיות הנסיבתיות מוליכות למסקנה זו: הראיות נמצאו כאמור מהימנות ומסבכות את הנאשם; קיימת ראייה לכך שהנאשם, בניגוד לגרסתו, החזיק בסכין בזירה; קיימת ראייה שהנאשם לא עמד אך ורק סמוך לשומר או בכניסה לסופר; קיימת ראייה למאבק שהיה גם מחוץ לרכב; קיימת ראייה שהנאשם הסתובב נסער, וכאמור, אין חולק שהמתלון נדקר בגבו. הנאשם, בנוסף, שיקר באשר להימצאות סכין ולא ניתן לקבל כסביר את הסברו לפיו המתלון נפגע על ידי מי מחבריו של המתלון בוויכוח עם ראניה או במאבק ברכב. כלל הראיות הנסיבתיות מובילות למסקנה אחת לפיה הנאשם הוא זה שדקר את המתלון, כאשר הנאשם לא המציא הסבר חלופי שניתן לקבלו, ולו בדוחק. כאמור, ההסברים לפיהם יתכן שהמתלון נדקר במהלך הוויכוח עם ראניה או בעת התקיפה ברכב אינם הסברים שניתן לקבלם, ולו בדוחק, נסיבות העניין.

לפיכך המסקנה הנה שהנאשם עבר העבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

ניתנה היום, כ"ז ניסן
תש"פ, 21 אפריל
2020, במעמד
הצדדים.

רפי כרמל, שופט